

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00367 / 22.03.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	BUNGESCU Sorin-Tiberiu, PILOCA Lorin, Exploatarea mașinilor și instalațiilor zootehnice. Timișoara : Eurobit, 2009. ISBN: 978-973-620-555-2 (partea I-a).
OA	BUNGESCU Sorin-Tiberiu, POPA Ion C., Mașini și instalații zootehnice. Timișoara : Eurobit, 2007.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.006:08 – p.132:21	p.076:01 – p.182:00
p.082: Fig.4.3	p.142:Fig.8.5; p.143:Fig.8.3
p.110:Fig.6.5	p.162:Fig.10.5
p.024:Tabelul 2.1	p.092: Tabelul 6.1
p.24: Tabelul 2.2	p.092:Tabelul 6.2
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	✓
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspectate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspectată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspectate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspectată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspectate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspectată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

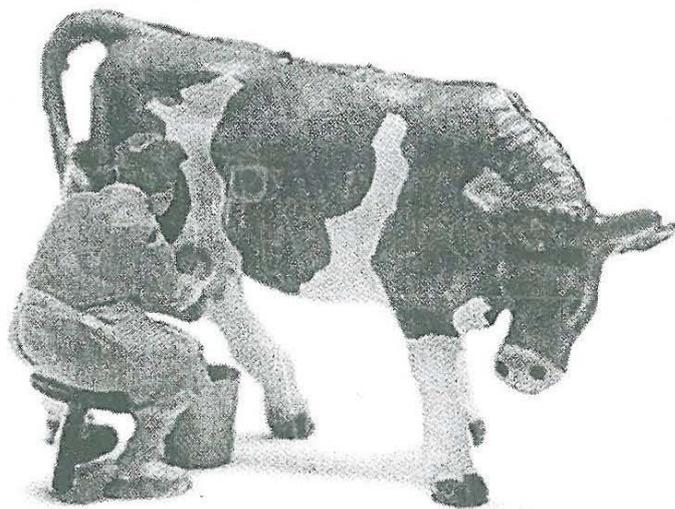
³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE A BANATULUI TIMIȘOARA
FACULTATEA DE ZOOTEHNIE ȘI BIOTEHNOLOGII

BUNGESCU SORIN-TIBERIU

POPA C. ION

MAȘINI ȘI INSTALAȚII ZOOTEHNICE

**Editura EUROBIT
TIMIȘOARA
- 2007 -**

Referenți științifici:

- Prof. dr. ing. Constantin Ștefan - Universitatea "Politehnica" Timișoara
- Prof. dr. ing. Mircea Bădescu - Universitatea din Craiova
- Conf. dr. ing. Sorin - Ștefan Biriș - Universitatea "Politehnica" București

Culegere computerizată: Ing. Călin Morariu

Ș.l. dr. ing. Bungescu Sorin - Tiberiu

UNDEVA, LA O FERMĂ, ÎN OLANDA!

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BUNGESCU, SORIN TIBERIU

Mașini și instalații zootehnice / Sorin-Tiberiu Bungescu,
Ion C. Popa. - Timișoara : Eurobit, 2007

Bibliogr.

ISBN 978-973-620-316-9

I. Popa, Ion C.

636.002.5(075.8)

Editura EUROBIT

300575 Timișoara – Aleea F.C. Ripensia Nr.10 Ap.1

Tel./Fax.: 0256-499.004

e-mail: eurobitsrl@clicknet.ro

CAPITOLUL 1

MATERIALE, ORGANE DE MAȘINI ȘI ÎNTREȚINERI TEHNICE

1.1. MATERIALE UTILIZATE LA LUCRĂRI DE ÎNTREȚINERE ȘI REPARARE A UTILAJELOR DIN FERMELE ZOOTEHNICE

1.1.1. Metale și aliaje feroase.

Materialele care se folosesc în construcția și exploatarea utilajelor zootehnice sunt materiale metalice și nemetalice. Materialele metalice sunt feroase (au la bază fierul) și neferoase (au la bază alt metal ca: Al, Cu, Zn, Sn). Metalele se găsesc sub formă de aliaje: aliaje feroase și aliaje neferoase.

Aliajele feroase sunt aliaje ale fierului Fe cu carbonul C, numite aliaje fier-carbon. Aliajele feroase care conțin între 0,05% și 1,7% carbon se numesc oțeluri, iar aliajele care conțin între 1,7% și 6,67% carbon se numesc fonte. Aliajele Fier-Carbon se combina cu alte elemente ca: Si, Mn, S, P, Cr, Ni, Co, W, V, Cu, Al și altele, formând oțeluri aliate sau fonte aliate.

Oțelurile se obțin din fonte albe prin retopire în cuptoare Siemens-Martin, în convertizoare și cuptoare electrice, unde prin ardere, are loc micșorarea procentului de carbon la procentul dorit. Oțelurile sunt: oțeluri carbon și oțeluri aliate. Oțelurile se toarnă în piese, sau se laminează-forjează. Oțelurile laminate sunt oțeluri carbon pentru construcția de mașini, oțeluri pentru table, oțeluri pentru țevi, oțeluri pentru scule, oțeluri pentru rulmenți, oțeluri pentru arcuri, oțeluri beton, oțeluri rezistente la coroziune și altele.

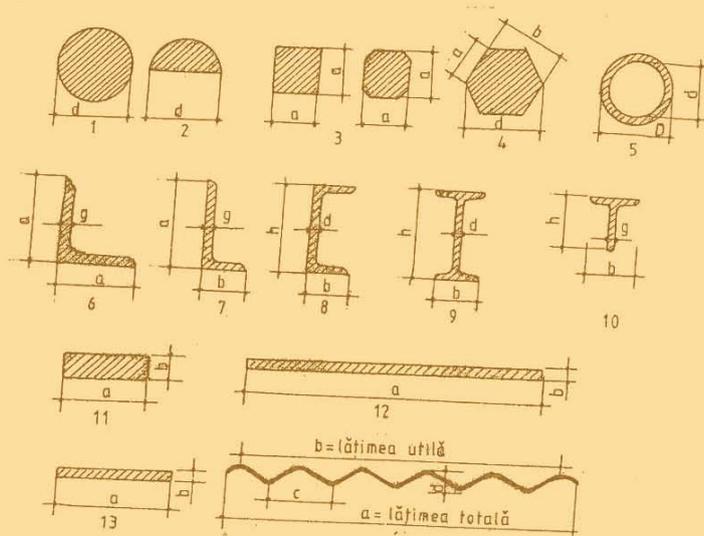

Fig. 1.1. Tipuri de profile din oțeluri laminate: 1. oțel rotund; 2. oțel semirodun; 3. oțel pătrat; 4. oțel hexagonal; 5. țevi din oțel fără sudură laminate la cald; 6. oțel cornier cu aripi egale; 7. oțel cornier cu aripi inegale, în L; 8. oțel U; 9. oțel I (dublu T); 10. oțel T; 11. oțel lat; 12. tablă groasă; 13. oțel platbandă; 14. tablă ondulată.

Oțelurile laminate se livrează sub formă de profile (fig. 1.1), cum sunt: bare rotunde, semirotunde, pătrate, hexagonale, în formă de I, U, P, H, L, sau sub formă de tablă, benzi, țevi, etc. Profilele au caracteristici principale: dimensiunile secțiunilor transversale și masa specifică în kg/m.l, iar tablele: dimensiunile (lungimea, lățimea și grosimea), suprafața și masa specifică în kg/m².

1.1.2. Metale și aliaje neferoase.

Metalele neferoase utilizate sunt: Cu, Al, Sn, Pb, Ni, Mg, Zn.

Cuprul (Cu), sau arama, are culoare roșiatică. Este maleabil, ductil, cu o foarte bună conductivitate termică și electrică, cu rezistență mare la coroziune, cu temperatura de topire de 1084°C. Se utilizează pentru confecționare conductorilor electrici, pentru contactele aparatelor electrice, pentru conducte și armături la mașini, ciocane de lipit, suflaiurile pentru sudură, etc. În aliaje cu Zn rezultă alama care are proprietăți mecanice superioare cuprului. Alama se utilizează la confecționarea tablelor și a diferitelor profile. Din alierea Cu cu Sn rezultă bronzul, care are o structură poroasă, ceea ce favorizează aderarea lubrifianților, deci e utilizat pentru execuția lagarelor de alunecare.

Aluminiul (Al) are culoarea alb-argintie, se topește la temperatura de 658°C. Are o conductibilitate electrică și termică bună, de aceea e utilizat pentru conductori electrici. Se folosește în aliaje cu: Mg, Mn, Cu, Si, Zn, Ni.

Plumbul, staniul, nichelul, zincul au întrebuințări minore.

1.1.3. Lubrifianți.

Pelicula de lubrifiant, în condițiile ungerii fluide, asigură preluarea sarcinii, eliminând contactul direct între suprafețele metalice, reduce la minimum frecarea și uzura organelor de mașini, asigură o etanșare și o amortizare vâscoasă, contribuie la transportul căldurii generate de frecare și transportul particulelor rezultate din uzură.

Principalii lubrifianți folosiți sunt: uleiurile minerale și unsoarele consistente.

Uleiurile folosite pentru ungerea motoarelor, transmisiilor și a instalațiilor hidraulice trebuie să aibă proprietățile: onctuozitate bună (capacitatea de a forma un film continuu – peliculă), să adere la suprafețele metalice, fluiditate, viscozitate, rezistență la oxidare, tendință redusă de spumare, capacitate detergentă, punct de congelare coborât, conductivitate termică mare, punct de inflamare ridicat, ș.a. Pentru motoarele cu ardere internă, principala caracteristică este viscozitatea. Uleiurile de calitate inferioară au indicele de viscozitate Dean-Davis (I. V. D. D) de 40, iar cele superioare 160.

Uleiurile după destinație se notează: M-uleiuri pentru motoare MAS; D-uleiuri pentru motoare MAC (diesel); T-uleiuri pentru transmisiile; H-uleiuri pentru instalații hidraulice.

Uleiurile pentru motoare după indicele de viscozitate, conform notației SAE (Society of Automobile Engineers) sunt împărțite în următoarele 7 clase: 5W, 10W, 20W, 20, 30, 40 și 50. Uleiurile 5W, 10W și 20W sunt mai fluide, au viscozitatea redusă și se folosesc iarna (Winter), la temperaturi scăzute, până la -40°C. Uleiurile din clasele 40 și 50 sunt mai vâscoase și se utilizează la